

Kompetencje ustawodawcze Senatu

w świetle Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r.

Przedmiotem rozprawy jest badanie zagadnień związanych z kompetencjami ustawodawczymi Senatu RP w regulacjach Konstytucji z 2 kwietnia 1997 r. oraz w praktyce ustrojowej. Zaś głównym celem pracy jest analiza i ocena zagadnień związanych z faktycznymi zmianami pozycji ustrojowej Senatu, a wynikającymi z członkostwa Polski w Unii Europejskiej. Dla wspomnianej analizy kluczowa okazała się w niewielkim stopniu zbadana w doktrynie polskiego prawa konstytucyjnego instytucja notyfikacji przepisów prawnych Unii Europejskiej.

W pracy została przedstawiona ewolucja rozwiązań prawnych dotyczących pozycji ustrojowej Senatu, ogólna charakterystyka pozycji Senatu w świetle obecnie obowiązującej Konstytucji Rzeczypospolitej. Wykazano, że kolejne regulacje konstytucyjne uszczegóławiały i doprecyzowywały przepisy prawne odnoszące się do funkcjonowania drugiej izby w Polsce. Badanie rozwiązań dotyczących dwuizbowości w państwach Unii Europejskiej dowodzi, że rozwiązania polskie wykazują się oryginalnością i nie są do końca zbieżne z żadnym istniejącym systemem dwuizbowości.

Analiza danych dotycząca rozpatrywania przez Senat kierowanych do niego ustaw wskazuje nie tylko na dużą aktywność tej izby w pracach ustawodawczych, ale także że Sejm w większości przyjmował zgłaszane przez Senat poprawki. Jest to istotne spostrzeżenie, które stanowi ważny argument w dyskusji dotyczącej zachowania w Polsce dwuizbowego parlamentu. W wyniku obserwacji praktyki funkcjonowania Senatu w ostatnich lat widać wzrost liczby projektów ustaw składanych przez tę izbę. Nastąpiło to w szczególności na skutek wykonywania orzeczeń Trybunału Konstytucyjnego, rozpatrywania petycji oraz współpracy z Rzecznikiem Praw Obywatelskich i Najwyższą Izbą Kontroli.

Przeprowadzone badania skłaniają do wniosku, że prawo do wnoszenia poprawek i zakres przedmiotowy warunkują znaczenie Senatu w ustroju państwa. W tym przedmiocie zaprezentowano poglądy doktryny oraz przeanalizowano orzecznictwo Trybunału Konstytucyjnego.

W rozprawie przedstawiono kompetencje Senatu w zakresie wynikającym z członkostwa Polski w Unii Europejskiej. Poddano analizie wpływ członkostwa Unii Europejskiej na kompetencje Senatu. Zaprezentowane zostały również rodzaje notyfikacji oraz źródła przepisów dotyczących tej instytucji. W szczególności została przedstawiona praktyka Senatu notyfikacji projektowanych regulacji ustawowych oraz faktyczny wpływ notyfikacji na proces ustawodawczy w Polsce. Podkreślono konieczność stworzenia norm, które jasno określą właściwość organów w zagadnieniach notyfikacyjnych oraz zdeterminują praktykę przesyłania notyfikowanych dokumentów adresatowi.